

ЗА РАДЗІМУ

ОРГАН МАГІЛЁўСКАГА АБЛАСНОГА КАМІТЭТА КП(б)Б І БЫКАНАУЧАГА КАМІТЭТА МАГІЛЁўСКАГА АБЛАСНОГА СОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

№ 47 | АЎТОРАК, 18 КРАСАВІКА 1944 г. | ЦАНА 20 КАП.

Войскі Асобнай Прыморскай арміі, развіваючы наступленне, авалодалі горадамі і портамі на Чорным моры ЯЛТА, адным з аперных пунктаў абароны праціўніка на паўднёвым узбярэжжы Крыма.

Слава доблесным воінам Асобнай Прыморскай арміі!

Вызваленне беларускіх земляў, далейшыя задачы барацьбы беларускага народа супроць нямецкіх захопнікаў і бліжэйшыя задачы аднаўлення народнай гаспадаркі Беларускай ССР

Даклад Старшыні Савета Народных Камісараў Беларускай ССР тав. П. К. ПАНАМАРЭНКА на VI сесіі Вярхоўнага Савета БССР 21 сакавіка 1944 года ў горах Гомелі *)

Няма ні аднаго горада і ні аднаго насялянага пункта ў Беларусі, які не паопытаў бы на сабе нямецкай палітыкі знішчэння і разбурэння.

Толькі ў 40 вызваленых раёнах Беларусі яны знішчылі больш 100.000 дамоў і іншых збудаванняў. Яны дашчэнту разбурылі ўсе заводы і фабрыкі. Захопнікамі знішчана 1.250 школ, тэатры, усе больніцы.

Яны разбурылі калгасы і абрабавалі калгаснікаў. У вызваленых раёнах засталося не больш 25 процантаў жывёлы. Уся астатняя жывёла вывезена і зжэрта захпнікамі.

Нямецкія вандалы знішчаюць культурны каштоўнасці народа. Яны разграмілі і раскраі Беларускую Акадэмію Навук з яе калекцыямі гістарычных дакументаў і кніг, спалілі каштоўнейшае кнігасховішча — рэспубліканскую бібліятэку імені Левіна, разбурылі і аддалі агню вядомую ўсяму свету Беларускую Горадскую сельскагаспадарчую акадэмію. Імі разбураны Гомельскі палац Паскевіча — архітэктурны помнік і музей, адно з прыгажэйшых збудаванняў рэспублікі, раскрадзены і знішчаны каштоўнейшыя эканоматы Дзяржаўнай карцінкі галерэі Беларускай ССР, разбураны ці ператвораны ў канюшні тысячы школ, клубы. Знішчаны тэатры, музыкальныя ўстановы і каштоўнейшыя ўзоры народнай творчасці. Ва ўсіх гарадах і насялёных пунктах спалены ўсе грамадскія і асабістыя бібліятэкі. Агну адданы ўсе творы найвялікшых класікаў рускай, беларускай і заходняй літаратуры.

Нямецка-фашысцкія злыяры на прамых указаннях злачыннага гітлераўскага ўрада праводзяць масавае вынішчэнне мірнага насельніцтва Беларусі.

У г. Мінску нямецкія палігонікі знішчылі звыш 120 тысяч мірнага насельніцтва, у г. Гомелі — 55 тысяч чалавек, у Бабруйску — 30 тысяч, у Слоніме — 12 тысяч, у Пінску — 11 тысяч, у Брэсце — звыш 9 тысяч чалавек.

*) Працяг. Пачатак даклада — у накары за 15 красавіка.

Масавае знішчэнне насельніцтва праведзена ў Магілёве, Віцебску, Барысаўе, Оршы, Бабруйску, Баранавічах, Беластанку і многіх другіх гарадах і сёлах Беларусі.

Страшэнныя забойствы насельніцтва нямецкія захопнікі ажыццяўляюць з дакладнасцю і хладнакроўем прафесіянальных забойцаў, метадычна і арганізавана.

Вось, напрыклад, гісторыя спалення і пагібельнага вынішчэння беларускай вёскі Клетча, Бягомльскага раёна.

З Бягомльскага раённай управы ў вёску Клетча наступіла наступнае распараджэнне:

„Старасту вёскі Клетча — пана Аўтуцкі. Прыкладзеце прамгэтым план задачы дзяржаўнага дачынення вёскі Клетча. Прананую вам выканаць усе зэрнастаўкі не пазней 27 кастрычніка. Папярэджаю, што ў выпадку невыканання гэтага распараджэння, 28 кастрычніка вёска Клетча будзе спалена нямецкімі войскамі“.

З прычыны таго, што вёска Клетча раней ужо была абрабавана і на марла выканань і сотай часткі плана задачы паставак, нямецкі карны атрад прыбыў 28 кастрычніка і расстраляў усіх мужчынаў, у тым ліку і старых, а вёску спаліў.

Вось адзін з многіх жалівых дакументаў аб зверствах ісмды, складзены грамадзянамі на акупіраванай тэрыторыі і дасланы Беларускаму ўраду:

„А К Т

Ноччу 5 сакавіка 1943 г. гітлераўскія звыры ўзварваліся ў вёску Вядкае Сітна, Поладкага раёна, і пачалі соліць людзей голых і босых выгаджаць з хат на мароз. Сагнаўшы, такім чынам, каля 200 чал. і акружыўшы штыльным калючом узброеным салдат, немцы пачалі натоўп на возера Карупель. Па дарозе фашысты білі свае ахвяры прыкладамі вігтопак і аўтаматаў, прыкнівалі на месцы тых, якіх адставалі. Так, гітлераўцы

ўдарам прыклада па галаве забілі адстаўшага ў дарозе 5-гадовага хлопчыка. Калга сніду Ефрасіня Дзедзярову, якая кінулася яго абараняць, закалолі шыкамі. На дачмогу Дзедзяровай кінуліся Ніна Маяк і браты Шэндзелевы. Фашысты таксама закалолі іх шыкамі, а ўсіх астатніх жыхараў вёскі Вядкае Сітна расстралялі з кулямётаў. Больш 200 трупаў калгаснікаў засталіся ляжаць на Ільду возера Карупель, забітыя гітлераўскімі нягоднікамі.

Мы, застаўшыся ў жывых калгаснікі вёскі, клянімся над трупамі сваіх дарагіх братоў і сёстраў, бізлітасна і нястопаа памочіць гітлераўскім забакам, у чым і расісваемся“.

Следуючы 53 подпісы застаўшыся ў жывых жыхараў вёскі Вядкае Сітна, Поладкага раёна.

Наперакор агульнапрынятым міжнародным законам і пастановам міжнароднай Гаагскай канферэнцыі аб адносінах да ваеннапалонных, наперакор усім паняццям аб чалавечай маралі, фашысцкія ізвергі чыняць масавыя забойствы ваеннапалонных чырвонаармейцаў і канцэнтэраў у канцэнтэрацыйных лагерах, размеішчаных у Беларусі.

На ўсёй тэрыторыі Беларусі захопнікамі праведзена крывавае масавае расправа над яўрэйскім насельніцтвам. У спецыяльных канцэнтэрацыйных лагерах яўрэйскіх знішчаліся шляхам расстраляў ці галоўнай смерці. У вялікіх гарадах гэта знішчэнне рабілася пасля напярэдняга згону яўрэйў у так званае гето.

Адступаючы над ударамі Чырвонай Арміі, прадбачычы свой нелазбеглы разгром, баючыся адказнасці за ўсе свае злачынствы, нямецка-фашысцкія разбойнікі ў цяперашні час імкнуцца замесці сляды сваіх злачынных зверстваў. Паўсямесна на акупіраванай тэрыторыі Беларусі яна раскапваюць масавыя магілы сваіх ахвяр, дастаюць і спалваюць трупы. Робіцца гэта

па загаду галоўнай стаўкі германскага вярхоўнага камандавання.

У нашым распараджэнні ёсць тэкст зусім сакрэтнага загада ад 10 лістапада 1943 г., падпісанага начальнікам Бабруйскага гарнізона, генерал-маёрам Гоман, выданага на аснове ўказанняў галоўнай стаўкі германскага вярхоўнага камандавання, аб захаванні ўсіх слядоў расстраляў на акупіраванай тэрыторыі. Загад гаворыць:

„Галоўнакамандуючы нямецкай арміяй загадаў у кароткі тэрмін, да наступлення марозаў, на ўсёй акупіраванай тэрыторыі Украіны і Беларусі заішчыць сляды зробленых нямецкімі ўладамі расстраляў савецкіх грамадзян. Пагэтаму загадаваў з аўтрашняга дня прыступіць да работы па спалыванню трупаў, устанавіваю чарговасць: 1) трупы палітзняволеных, 2) яўрэйў, 3) ваеннапалонных, 4) трупы насельніцтва.

Начальніку сакрэтнай паліцыі вылучыць людзей для выканання работы. Гэтыя людзі павінны быць таксама расстраляны пасля выканання імі работ. Адказнасць за выкананне загада ўскладаю на начальніка гестапа г. Бабруйска“.

У выкананне гэтага загада ў раёне Бабруйска за 3 дні было выцягнута з трох ям 19 тысяч трупаў, якія абліваліся гаручай вадкасцю і спалываліся. Ваеннапалонныя і асобы з грамадзянскага насельніцтва, якія выконвалі гэту работу, расстраляваліся і таксама спалываліся.

10 лістапада ў раёне Флавікі былі выкапаны ўсе трупы расстраляных з 50 магіл, затым гэтыя трупы былі ўкладзены ў штабелі, абкладзены дрывамі, абліты вадкасцю і спалены. Работу выконвалі арыштаваныя мужчыны, якія пасля былі таксама расстраляны і спалены.

З 12 лістапада спалыванне трупаў пачалося ў раёне вёскі Каменка, дзе восенню ў 1941 г. расстраляна 9.000 яўрэйў, укладзеных у 3

ямых дўжыню 50 м., шырыню 2 м. і шырыню 4 м.

Следам за гэтым былі выяўлены ямы на Бабруйскім форштадце, у г. Бабруйску, дзе былі закапаны расстраляныя і задушаныя галоўнай смерцю ў лагерах 25 тысяч савецкіх ваеннапалонных.

Згодна дакладам ўстаўляючых даных, у кастрычніку — лістападзе ў г. Оршы немцы таксама адкапалі ўсіх масава пакаваных расстраляных імі мірных жыхараў. Трупы былі перавезены на ільнокамбінат і спалены. Такія-ж раскопкі зроблены вакол г. Мінска ў раёне Трасцянэг, вёска Краснае Урочышча, ля ваеннаградка, у раёне г. Магілёва, Барысава і ў другіх гарадах і вёсках Беларусі.

Урад Беларусі мае шматлікія паказанні сведак — савецкіх грамадзян, якія ўдзельнічалі ў адкапанні трупаў і іх спалыванні і потым удзклі, і з ліку грамадзян, якія наглядзілі спалыванне ўлогі з боку.

Так, напрыклад, грамадзянін вёскі Прысна, Пашкаўскага сельсавета, Магілёўскай абласці, Пянуоў Іван Сцяпанавіч расказаў наступнае:

„Будуць 17 жніўня 1943 года ардытанам, я да 1 кастрычніка 1943 года знаходзіўся ў Магілёўскай турме. З гэтага ліку пачалася разгрузка турмы, якая рабілася галоўным чынам адлік масавых расстраляў зняволеных, я быў вылучаны ў рабочую каманду, сфарміраваную на працягу ночы з 230 найбольш модных па знешняму выглядзе зняволеных. Пял моцным кавоэм палітэйскіх і немцаў, узброеных у большасці аўтаматамі і меўшых службовых сабак, каманда была адпраўлена на аўтамашынах у так званы Пашкаўскі лес, які знаходзіцца над самым Мігілёвам. Там з 1 па 28 кастрычніка 1943 года каманда была знята раскопкі трупаў расстраляных і наверхерску закатаваных і іх спалываннем.

(Працяг гл. на 2-й стар.)

Ад Совецкага Інформбюро

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 16 І 17 КРАСАВІКА

На працягу 16 красавіка на КІШЫНЕЎСКІМ напрамку нашы войскі, фарсіраваўшы на радзе участкаў раку ДНЕСТР, захапілі плацдармы на левым беразе ракі і вялі баі па іх расшырэнню.

На 16 ліпеня ад горада ТЫРАСПОЛЬ нашы войскі, фарсіраваўшы ДНЕСТР, авалодалі населенымі пунктамі УРСОЯ, КІТКОЎ, КАПАЊКА і вялі баі за расшырэнне захопленых плацдармаў.

Войскі Асобвай ПРЫМОРСКАЙ арміі, развіваючы наступленне, авалодалі горадам і портам на Чорным моры ЯТА, адным з апорных пунктаў абароны праціўніка на паўднёвым узбярэжжы Крыма, а таксама з баі занялі больш 40 другіх населеных пунктаў, у тым ліку горад АДУПКА, курортныя пасёлкі ТУРЗУФ, ЛІВАДЗІЯ, КАРЭНІЗ, СІМЕРЫЗ, АРТЭК, КІКЕНЕІЗ і рад другіх населеных пунктаў.

На другіх участках фронта — пошукі разведчакаў і ў радзе пунктаў баі мясцовага значэння.

На працягу 15 красавіка нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 91 нямецкі танк. У паветраных баіх і агнём зняўнай артылерыі збіта 78 самалётаў праціўніка.

На працягу 17 красавіка на КІШЫНЕЎСКІМ напрамку нашы войскі, перамагаючы супраціўленне і контратакі праціўніка, працягвалі весці баі па расшырэнню захопленых плацдармаў на левым беразе ДНЕСТРА і палесшылі свае пазіцыі.

На СЕВАСТОПАЛЬСКІМ напрамку нашы войскі, перамагаючы супраціўленне і сістэму інжынерных загарод праціўніка ў горна-лясістай частцы паўднёвага узбярэжжа Крыма, працягвалі наступленне і з баі занялі населеныя пункты МЕКЕНЗІР, ЧЭРКЕЗ-КЕРМЕН, УПА, УЗЕНБАШ, ВЕРХНІ ЧАРГУНЬ, МУХАЛАТКА, МЕЛАС, ФАРАС, БАЙДАРЫ, ВАРНУТКА.

На другіх участках фронта ў радзе пунктаў ішлі баі мясцовага значэння.

На працягу 16 красавіка нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 60 нямецкіх танкаў. У паветраных баіх і агнём зняўнай артылерыі збіта 62 самалёты праціўніка.

НАСУСТРАЧ СЯТА 1-е МАЯ

Ствараюць рыбалоўную гаспадарку

КРЫЧАЎ. Паблізу калгаса імені Карла Маркса, Капрыняліся за стварэнне сядзюшкаўскага сельсавета, рыбнай гаспадаркі. Месцы, віднецца пруд. Да вайны дзе з пруда выходзіла вада, ў ім развадзілася самая рознастайная рыба: карасі, плоткі, карпы. Ад рыбалоўнай гаспадаркі калгас атрымоўваў штогод па 2-3 тысячы рублёў прыбытку.

У час нямецкай акупацыі за прудам не было догляду. Вада размырала берагі, выцякала з пруда, рыба гінула.

Цяпер калгаснікі зноў прыняліся за стварэнне сядзюшкаўскага сельсавета, рыбнай гаспадаркі. Месцы, віднецца пруд. Да вайны дзе з пруда выходзіла вада, ў ім развадзілася самая рознастайная рыба: карасі, плоткі, карпы. Ад рыбалоўнай гаспадаркі калгас атрымоўваў штогод па 2-3 тысячы рублёў прыбытку.

Члены рыбалоўнай брыгады саборнічаюць паміж сабою. Да сята 1-е мая яны абавязаліся поўнасцю адрамантаваць старыя снасці і распачаць выраб новах.

А. СІМАНКОЎ.

СЛЕДУЕМ ПРЫКЛАДУ КІМАЎЦАЎ

Днямі ў нашым калгасе быў праведзены сход. На ім абмяркоўваліся звароты калгаснікаў сельгасарцелі „КІМ“, Хойніцкага раёна.

У нас маецца дастатковая колькасць насення. Усе 270 цэнтнераў зернавых культур ачышчаны і клапатліва зберагаюцца.

Поўнасцю падрыхтаван да сяўбы і сельгасінвентар.

Вялікія клопаты працяляем мы догляду за цягавой сілай. На час сяўбы спецыяльна створан недатыкальны кармовы фонд. Для коней нарыхтавана 632 пудоў сена, 350 пудоў мякнцы, 1.226 пудоў бульбы і 45 пудоў аўса.

Следуючы прыкладу кімаўцаў, мы энергічна прыняліся за работу па стварэнню жывёлагадоўчых і птушкарводчых фермаў. Ужо законтрактавана 38 цялят, 17 ягнят і 145 курэй.

Калгаснікі гэтай сельгасарцелі паранілі ні ў чым не адстаць ад ініцыятываў саборніцтва — кімаўцаў.

В. В. СЛЯПЦОЎ — старшыня калгаса імені Сталіна, Касцюковіцкага раёна.

Працяг даклада тав. П. К. ПАНАМАРЭНКА

З блага супрацьтанкавага ўсва каля гаспадарка Пашкава, прыблізна ў 200 м. ад шасе, было адкапана, а потым спалена ў трох земляных печак-іраках да 14 тысяч трупаў. У другіх месцах лесу спалена да 6 тысяч трупаў.

Перад спаленнем падлога земляной печы-ірава ўсціралася радзім прасмоленых бярвенняў, на якія ўкладваўся рад трупаў, яны пакрываліся дрывамі і абліваліся смалой. Гэты ярус, даўжынёю 8-10 м. і вышынёю 3-4 м., гарэў па 2-3 сутак, пасля чаго не знішчаныя агнём косці, пераціраліся ўручную жалезнымі трамбоўкамі і засыпаліся зямлёю.

Уся работа праводзілася пад вялікім сакрэтам. Асобы, якія выпадкова бачылі гэта відовішча, галоўным чынам сяляне, якія тут працавалі, расстрэльваліся і спаліліся тут-жа разам з коньмі.

Па сканчэнні спалвання трупаў каманда была разбіта на дзве роўныя па колькасці групы, з якіх адна была вывезена некуды на аўтамашынах пад выглядам працягваць работу ў другім месцы. Тым, хто застаўся, немцы загадалі залезці на штабелі дроў, легчы ўрад, звесцішы галовы. Даўшы па лядзях двайную чаргу з аўтаматаў, немцы падпалілі штабелі у некалькіх месцах. Услед за гэтым былі расстраляны папярэдне накладзеныя ўрад на зямлю паліцэйскія, якія рабілі ўборку на локал штабелю, а цэлы іх былі кінуты ў штабелі другой групай паліцэйскіх. У ліку расстраляных быў былы начальнік карнага паліцэйскага атрада мястэчка Княжыцы, Магілёўскага раёна, Дзегцяроў.

Я аказаўся параненым і не страціў прытомнасці. Калі немцы пасхалі, я выйраўся з ахопленых палі-

мем штабеля і ўдэ. Гэтыя паказанні Пілуноса пацвярджаюцца і іншымі крыніцамі і сведкамі.

Так спрабуюць замесці сляды сваіх жахлівых злачынстваў крывавага нямецкага сабакі, і, разам з тым, адчуваючы свой прадемяротны час, працягваюць учыняць злачынствы супроць беларускага народа.

Няма магчымасці пералічыць усе крывавае злачынствы гітлераўцаў.

У стагоддзі ўвойдзе непрымірмая народная нянавісць супроць наміцкіх ізвергаў. Совецкі народ нічога не забудзе, нічога не даруе нямецка-фашысцкім зладзеям.

Час канчатковай расплаты за ўсе злачынствы, зробленыя немцамі на савецкай зямлі, набліжаецца. Ён немінучы, і ад справядлівай расплаты крывавага нямецкага ізверга не схаваюцца нідзе, ні на якім кутку зямлі. (БУРНІЯ АПЛАДЫСМЕНТЫ).

III. Усенародны партызанскі рух у Беларусі

Ахоплены непрымірмай смертнай нянавісцю да душыцеляў свабоды, разбуральнікаў беларускай дзяржавы, крывавага катаў — нямецкіх захопнікаў, беларускі народ на закліку таварыша Сталіна ўзняўся магутнай сілай на абарону савецкай Радзімы, свабоды, чэсці, жыцця.

Беларускі народ паўсямесна разгарнуў бязлітасную партызанскую вайну з нямецкімі захопнікамі і вядзе яе з першых дзён Айчынай вайны з усё нарастаючай сілай. Партызанская вайна ахапіла велізарныя масы насельніцтва, вырасла ў грозную сілу і ператварылася ў адну з важнейшых умоў непазбежнага разгрому ворага.

Вайна ідзе супроць усіх ваенных, эканамічных, палітычных, гаспадарчых і ідэалагічных мерапрыемстваў акупантаў. Барацьба ідзе ўсюды: у гарадах, у вёсках, на чыгуначных камунікацыях, на прадпрыемствах.

Партызанскі рух у Беларусі прыняў паўсямесна ўсенародны характар. Няма такога кутка, раёна ці горада, дзе б не адбывалася жорстка партызанская вайна супроць захопнікаў.

З 184,7 тысячы квадратных кілометраў акупіраванай захопнікамі тэрыторыі 108 тысяч квадратных кілометраў, ці каля 60 процантаў, уключаючы тысячы населеных пунктаў, утрымліваюцца і кантралююцца партызанамі.

За два з паловай гады беларускія партызаны заічылі 268.371 салдат і афіцэраў — захопнікаў, больш

80 тысяч паранена, 1.742 салдат і афіцэраў узялі ў палон. Знішчана 8.269 варажых эшалонаў, якія ішлі на фронт з жывой сілай, тэхнікай і снаражэннем для гітлераўскіх армій, а таксама тых, якія вывозілі нараванае на акупіраванай тэрыторыі дабро. Пры гэтым знішчана 5.912 паравозаў, 54.573 вагоны.

Беларускія партызаны за гэты час зрабілі некалькі дзесяткаў тысяч нападаў на вайсковыя штабы, гарнізоны, склады, вузлы і станцыі ворага, пры гэтым знішчана 284 самалёты, 1.033 танкі, 14.500 аўтамашыны і велізарная колькасць іншай ваеннай маёмасці. (АІЛАДЫСМЕНТЫ).

Партызанамі захоплены трафей: сотні аўтамашынаў, матацыклаў, гармат, мінамётаў, 1.622 кулямёты, 27.830 вінтовак і аўтаматаў і вялікая колькасць рознай маёмасці.

Дзесяткі тысяч савецкіх ваеннапалонных вызвалены партызанамі з лагераў. Сотні тысяч мірных грамадзян выратаваны партызанамі ад знішчэння і ўгону на катаржныя работы ў Германію.

Гэтыя лічбы баявых дасягненняў партызанскіх атрадаў Беларусі складзены на падставе даных Беларускага штаба партызанскага руху на дзясеннях і справаздач камандавання партызанскіх атрадаў, брыгад і абласных падпольных цэнтраў кіраўніцтва партызанскім рухам.

Мы маем таксама справядачыныя даныя германскіх штабаў аб велізарных стра-тах захопнікаў, якія пацвер-

джаюць прыведзеныя вышэй лічбы страт нямецкіх войск у баях з партызанамі.

У верасні 1943 г. адным з партызанскіх атрадаў быў захоплены афіцэр нямецкага генштаба Вольфганг Фідлер — начальнік аддзела па барацьбе з партызанамі цэнтральнай армейскай групы. Пры ім быў захоплены загад камандзіра корпусу войск аховы № 1/21 ад 31 жніўня 1943 г., у якім гаворыцца пра абстаноўку і мерапрыемствы супроць партызан, а таксама дзеянне справаздача аб дзеяннях партызан, стратах і тэрафях за жнівень 1943 г.

Згодна пракладзенай карты, корпус войск аховы цэнтральнай армейскай групы займаў тэрыторыю, якая роўна адной чввертай частцы Беларусі. У прыкладзенай да загада справаздачы аб сутычках з партызанамі ўказваецца, што за жнівень 1943 г. на тэрыторыі занятай корпусам, адбылося:

- агнявых баёў з партызанамі — 663,
- нападаў партызан на гарнізоны — 898,
- нападаў партызан на войскі — 513,
- усяго — 2.074 баі з партызанамі.
- Знішчана партызанамі бургомістраў — 23,
- зроблена выбухаў на чыгунках — 14.590,
- выбухаў на шасейных дарогах — 194,
- узарвана мастоў — 125,
- пашкоджана ліній сувязі — 105.

(Працяг даклада ў наступным нумары).

Адказны рэдактар М. К. АСТАЕЧКА.